

ler afviser at gennemføre besparelser, så repræsenterer de stigende statsbudgetter en uhyggelig tendens.

Velfærdsstatens bedrag betyder daglig salami-reduktion af befolkningens frihed. Frihed er bedst defineret som fravær af tvang. Politiske flertal for begunstiggelse af nogle grupper betyder efterfølgende ufrihed og tvang for andre grupper.

Skal de danske problemer med arbejdsløshed, virksomhedslukninger, statsgæld og skatteplyndring af befolkningen løses, er en kraftig reduktion af de offentlige udgifter den eneste farbare vej. Dette kræver, at Folketinget vedtager reducerede finanslove, at der ikke kommer yderligere udgifter med tillægsbevillinger, og

at de enkelte ministerier lever op til kravet om, at man skal passe meget bedre på andres penge end på sine egne. Rigsrevisionen og statsrevisorerne er et vigtigt redskab til at sikre det sidste. Vi forventer, at regeringen og de enkelte ministerier tager revisorernes betænkning alvorligt og strammer op.

Herefter indstiller *udvalget* i overensstemmelse med statsrevisorerne følgende:

**Forslag til folketingsbeslutning**

**i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 1991**

Statsregnskabet for finansåret 1991 godkendes.

*Pia Gjellerup (S) nfm. Baadsgaard (S) Frank Jensen (S) Klaus Hækkerup (S)*

*Hans Erenbjerg (S) Bjarne Petersen (S) Charlotte Enevoldsen (CD)*

*Bilgrav-Nielsen (RV) fmd. Ole M. Nielsen (KRF) Anne Birgitte Lundholt (KF)*

*Bendt Bendtsen (KF) Karen Højte Jensen (KF) Svend Heiselberg (V) Thor Pedersen (V)*

*Mejdahl (V) Kim Behnke (FP) Jes Lunde (SF)*